

faa maa han ogsaa indrømme, at alle Andre maa have den samme Frihed til at opføre en saadan Mølle som han selv. Thi han mener dog vel ikke, at, fordi vi Andre kun have Gaarde paa 11 a 12 Tdr. Hartkorn, og han en Gaard paa 60 Tdr., skulde vi ikke have den samme Frihed til at formale vort Korn til eget Forbrug, som den ærede Landstingsmand har. Dersom Loven skulde udfomme, saa maatte jeg ønske, at den maatte udfomme saaledes, at mine Bymænd, der have Gaarde paa 2, 3, 4 og 5 Tdr. Hartkorn, maae faae samme Ret til at formale og til at forædle deres Producter, hvad enten disse nu skulle tjene deres Kreaturer eller dem selv til Føde, som Andre have, der eie dobbelt saa meget Hartkorn. Det er netop den Frihed, som jeg ønsker; det er egentlig deri, jeg mener, at Friheden bestaaer. At vi Alle kunne komme til at være lige i Velstand, Kundskaber og Forstand, det er paa ingen Maade min Mening; men min Mening er, at vi skulle være lige for Lov og Ret, og det kan man med Billighed fordrø. Det er det, jeg sigter til, og jeg er overbevist om, at ingen af Statens Borgere, der rigtig vil tænke over Sagen, vil kunne have en anden Mening eller fordrø en anden Frihed. Det har derfor gjort mig ondt, at den ærede Taler har yttret sig saaledes, som han har gjort; men jeg haaber, at han vil komme til et andet Resultat. Den samme ærede Landstingsmand har ogsaa talt om, at man skulde vel vogte sig for at berøve Folk deres velerhvervede Rettigheder, og han meente, at det paa ingen Maade kan udledes af Indholdet af den paagældende Paragraph i Grundloven, at man skulde kunne berøve Folk deres velerhvervede Rettigheder. Men der har heller aldrig været Tale om her at berøve Folk deres velerhvervede Rettigheder.

Formanden: Det er §§ 1, 2 og 3, der ere under Forhandling, og vi maatte vel ikke gjerne komme tilbage til Discussionen om § 14.

S. Pedersen: Ja, jeg skal søge at komme de foreliggende Paragrapher saa nær

som muligt. Jeg skal dernæst henvende mig til den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Valgfreds (Schytte). Han udtalte nemlig igaar, om jeg erindrer ret, at han var bleven indjaget en lille Frygt eller Skrak derved, at den 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Stampe) havde yttret, at det, naar § 2 udfom saaledes, som den staaer i Regjeringsudkastet, da vilde kunne skee, at en heel By kunde staae sig sammen for at bygge en Mølle, og at denne Udtalelse havde bragt ham til at vakle i sin første Bestemmelse, idet han, dersom dette skulde kunne blive Tilfældet, da hellere vilde stemme for, at — saaledes sagde han, om jeg husker ret — denne Paragraph skulde udgaae, der siger, at det skal staae Enhver frit for at opføre nye Møller til al Slags Formaling til Brug i egen Huusholdning eller Næringsdrift. Men jeg vilde virkelig meget beklage, om han kom til det Resultat at stemme imod denne Paragraph; thi det er min fulde Overbevisning, at denne Paragraph indeholder ikke Andet, end hvad Folk med Billighed kunde gjøre Krav paa; det kan vel være, at den kan trænge til en eller anden lille Forandring, men ellers er det den Paragraph, som Folk egentlig ønske, at dersom den skulde gaae ud, saa vilde jeg ligefrem sige, at saa faaer Loven næsten Intet at betyde. Jeg vil derfor haabe, at den ærede Landstingsmand ikke vil være saa bange for at blive ved Lovudkastets Bestemmelse i saa Henseende. Eftersom dette Lovudkast nu har været under Behandling i Comiteen i henved 3 Maanedes, saa vilde det ogsaa være noget besynderligt, forekommer det mig, om han saa hastig skulde sadle om og komme til det Resultat at maatte stemme imod en Paragraph, som han tidligere havde bestemt sig til at stemme for. Dersom dette Medlem alligevel skulde falde fra sin første Bestemmelse og stemme imod Paragraphen, saa haaber jeg dog ikke, at de andre Medlemmer af Udvalget skulde gjøre det; thi, som jeg har sagt, Loven vil næsten ingen Betydning faae, dersom denne Paragraph gaaer ud.